

פ ר ט י - כ ל
ישיבה י'א/ש'ט של הממשלה
כז' ניסן תש"ט - 26.4.49

השר מ. שרת: אבי סבור שבשום תנאים לא נוכל להסכים לעקרון של עלייה בלתי מוגבלת וטלא תהיה לנו כל שליטה על זרם העלייה. לא ייתכן כי נרכין ראש בפני כל הפתעה. זחו ספעל שאנחנו מוגשימים אוהו, מפעל היסטורי, ואין אנו יכולים כאן להיבשא עם הגלים ועם הרוח. לא ייתכן שיקרה מה ^{שקרה} אמת לנו כבר, שכל גנב, קייס ופושע שרצה לבוא ארצה עלה על האניה והגיע. זה לא ייתכן. עלינו להיות במצב כזה שנרע מה יהיה בעוד חורש ומה יהיה בעוד חדשיים. אנחנו מדינה המאמינה בצורך של התערבות המדינה בכל ענפי החיים. לא ייתכן כי לגסדי נוציא מדינו את ההגה בסטח העלייה ונהיה לכדור משחק בידי המקרה.

אינני אומר כי עלינו להכריז על צמצום העלייה, אבל בתור הקדמה לענין הקיצוב, לדעתי ההודעה היא רחבה מדי. אילו ^{היה} צמדנו/בפרק של הצהרה על תכנית הממשלה - היה היקף ההודעה מתאים. אני מציע למר בן-גוריון ^{במסגרת} להכניס ^{שני} שינויים: א) לצמצם אותה במקצת; ב) לעשות כמה פסקות החלטיות פחות. עלינו לגייס את כל מאמצנו לקראת קליטת העלייה, אבל עלינו להגיע למצב שבו נוכל לומר שבחודש זה נוכל להעלות כך וכך עולים ובחודש הבא כך וכך. זה אמנם מצב חסור, אבל אחרת לא ייתכן.

אינני יכול לקבל את העמדה שהעלייה היא דבר שבקדושה שאסור לגעת בו - דוקא משום שזה דבר שבקדושה חייבת הממשלה לשלוט עליו, ולא ייתכן שהוא ישלוט על המדינה.